

lige til at paatage sig Beskæftigelse og navnlig uvillige til at paatage sig et Arbejde, der ligger lidt ved Siden af eller udenfor det, som de sædvanemæssigt gennem Aarene har vænnet sig til. Der er en enkelt Ting her, som har været stærkt fremme, og som jeg lige vil berøre; det er Spørgsmaalet om Tjenestepiger. Der er blevet sagt, at unge Kvinder, som har været nogle Aar — eller en Tid, kortere eller længere — beskæftigede ved Fabrikarbejde, er uvillige til at vende tilbage til huslig Gerning og foretrækker at gaa som arbejdsløshedsunderstøttede Fabrikarbejdersker fremfor at tage Plads som Tjenestepiger. Jeg vil gerne anholde dette som et Eksempel paa, hvorledes Paastande kan komme frem i Strid med de virkelige Forhold, for jeg er blevet bekendt med, at man i Centralarbejdsanvisningskontoret paa et vist Tidspunkt, til Dels paa Foranledning af den fremførte Kritik, har undersøgt dette Forhold og har konstateret, at der hos Fæstemændene her i Byen — og det er særlig København, det drejer sig om — var mange saadanne unge Kvinder indtegnede, netop Fabrikarbejdersker og andre, som nu var blevet arbejdsløse, og som ønskede at modtage Plads som Tjenestepiger, men som ikke kunde komme i saadan Tjeneste, fordi Herskaberne ikke vilde have dem. Forholdet er altsaa ikke dette, at der har været svigtende Arbejdsvillie paa dette Omraade, men Forholdet er det, at Herskaberne vil vælge saa kritisk, at der ikke bliver Plads for de paagældende unge Kvinder. Naar der i denne Forbindelse nu gentagende tales om Moralen — og Moralen bør jo være den bedst mulige naturligvis —, vil jeg gerne pege paa, at dette her viser os, at det ikke er de unge arbejdende Kvinders Moral, der er noget i Vejen med, men at det vel snarere er de Herskabers, som holder saa strengt paa de huslige Interesser, at de viger tilbage for at tage en ung Kvinde i deres Tjeneste, fordi hun en kortere eller længere Tid har haft anden Beskæftigelse. Jeg vil gerne i denne Forbindelse understrege, at det er forkert at mere, at en Kvinde skulde blive ringere eller blive ubrugelig i et Hus, fordi hun en Tid har haft Beskæftigelse i en Fabrik eller i anden industriell Virksomhed. Det er saa langt fra Tilfældet, og disse Kvinder er sikkert moralsk og i enhver anden Henseende lige saa gode som andre, det er muligt, de igennem denne Virksomhed afvænes med den huslige Beskæftigelse, der tidligere

var deres Metier — det kan de ikke gøre for, det er ikke noget særligt for dette Fag —, og naar der tales om Moral og gensidig Støtte og Hjælp til at komme ud over de vanskelige Tider, synes jeg, at der var Anledning til for vedkommende Herskaber at tage under Overvejelse, om ikke det kunde være deres gode moralske Pligt at tage den lille Byrde paa sig at tage en Kvinde i deres Tjeneste, selv om hun var lidt ude af Øvelse med den huslige Gerning. Det er saa vist ikke nogen stor Byrde, der vil blive Tale om, de fleste i Samfundet maa bære ganske anderledes Byrder under de Forhold, hvori vi befinder os.

Det vilde føre for vidt at komme ind paa alle de mange Ting, hvorom Diskussionen har kredset, og jeg skal afholde mig derfra. Jeg anbefaler, at man slutter sig til det foreliggende Lovforslag — der skal altsaa nu nedsættes et Udvalg —, men jeg anbefaler, at denne Udvalgsbehandling saa hurtigt som muligt endes paa den Maade, at man enes om Lovforslagets Vedtagelse uforandret, og at man saa i den Tid, der forløber indtil Efteraaret, benytter Tiden til Forberedelse af en Lovgivning paa Grundlag af de Erfaringer, man har indhøstet. Jeg vil naturligvis for mit Vedkommende med Opmærksomhed lytte til alt, hvad der kan fremkomme i Udvalget eller andetsteds fra med Hensyn til nye Ideer i saa Henseende, ogsaa med Hensyn til den Fremgangsmaade, man skulde anvende, men indtil videre maa jeg holde fast paa den Opfattelse, at det bedste vil være, at man overlader Ministeriet og de til Ministeriet knyttede Organer at udarbejde det Forslag, som skal være Grundlaget for den endelige Behandling af Sagen.

Ivar Berendsen: Atter i Dag maa Medlemmerne savne Fortrykket ved Fortsættelsen af Behandlingen af en Sag. Nu er der blevet klaget saa mange Gange over det her fra Talerstolen foruden de Henvendelser, der har været underhaanden, og der er blevet sagt saa mange Gange, naar man henvender sig til forskellige Steder, at Skylden ikke ligger netop hos den, man henvender sig til — hvad enten det er Bureauet, Sekretariatet eller Trykkeriet —, at jeg tror, jeg taler i alle Medlemmers Navn, naar jeg anmoder den højtærede Formand om at anvende sin Indflydelse og sige, at han vil have ved Fortsættelsen af en Sags Behandling, at Fortrykket skal foreligge, forinden man fortsætter.